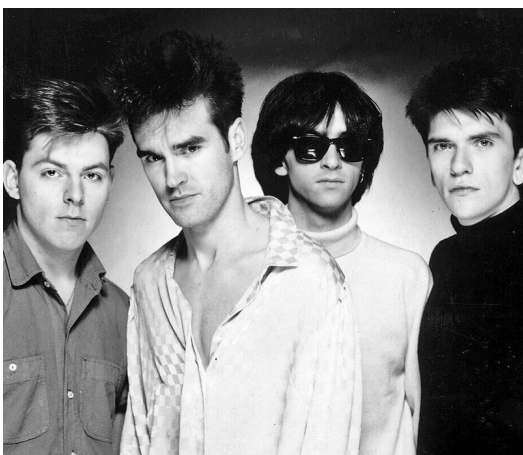


Andy Rourke, baixista dels fonamentals The Smiths en els anys vuitanta, mor als 59 anys

El músic britànic també havia col·laborat amb Sinéad O'Connor, The Pretenders, Morrissey o Killing Joke i va formar el grup Freebass amb els també baixistes Mani (Stone Roses) i Peter Hook (New Order)



Andy Rourke, primer per l'esquerra, a l'època de glòria de The Smiths IMATGE PROMOCIONAL.

“Amb profunda tristesa anunciem la mort d'Andy Rourke després d'una llarga malaltia, per un càncer de pàncrees. Andy serà recordat com una ànima amable i bella per aquells que el van conèixer i com un músic superdotat pels aficionats a la música. Demanem que es respecti la privacitat en aquest trist moment”. Així anunciava aquest matí el guitarrista Johnny Marr, a través d'un missatge a les xarxes socials, la mort del seu antic company a The Smiths, una de les bandes fonamentals de la història de la música popular contemporània. Nascut a Manchester el 17 de gener del 1964, Andrew Michael Rourke tenia, per tant, 59 anys i va ser el baixista de The Smiths durant pràcticament tota la trajectòria del grup britànic, entre el 1982 i el 1987: només sis anys durant els quals la banda liderada per Morrissey i Marr van publicar vuit àlbums, inclosos un directe i tres recopilatoris dels molts singles

que la banda va gravar amb un ritme de publicació i un nivell de qualitat només comparable al que havien mostrat The Beatles dues dècades abans. Cançons com ara Hand in Glove, This Charming Man, What Difference Does It Make?, Heaven Knows I'm Miserable Now, William, It Was Really Nothing, How Soon Is Now, The Boy with the Thorn in His Side, Bigmouth Strikes Again, Panic, Ask, Girlfriend in a Coma, I Started Something I Couldn't Finish o There Is a Light That Never Goes Out són autèntics monuments sonors i poètics, molt definits per la veu i les lletres de Morrissey i la guitarra i els arranjaments de Marr, però també per la imponent secció rítmica que formaven Andy Rourke [<http://www.andyrouke.com/>] i el bateria Mike Joyce, que completaven un equip únic tant en les gravacions com en directe.

Abans de The Smiths, Andy Rourke havia tocat la guitarra i el baix a diverses bandes de rock i funk, sovint amb el seu amic de l'escola John Maher, el futur Johnny Marr, i quan aquest va formar The Smiths amb Morrissey es va incorporar ja al grup en el seu segon concert. Els problemes de Rourke amb les drogues van provocar que abandonés breument el grup just abans de la gravació de The Queen is Dead (1986), la seva obra mestra, a la qual el baixista va acabar fent una gran contribució, segons Marr. Rourke també va tocar amb Sinéad O'Connor, The Pretenders, Morrissey, Killing Joke i altres grups i solistes. A més, va formar la banda Freebass, amb els també baixistes Mani (Stone Roses, Primal Scream) i Peter Hook (New Order), i va organitzar diversos festivals contra el càncer.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2291112-andy-rourke-baixista-dels-fonamentals-the-smiths-en-els-anys-vuitanta-mor-als-59-anys.html>